

T. A.

"Pierakłady tworau M. Tanka na polskuju mowu /Przekłady poezji M. Tanka na język polski/", A.L. Wierabiej, "Wiesci AN BSSR" nr 3. Seryja hramadskich nawuk, Mińsk 1976 : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 21/4 (70), 258

1978

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/I/ WIERABIEJ A.L.: Pierakłady tworau M. Tanka na polskuju mo-
wu /Przekłady poezji M. Tanka na język polski/. "Wiesci AN BSSR"
1977 nr 1. Seryja hramadskich nawuk, Mińsk 1977 s. 106-115.

Podkreślając dawną znajomość poezji Tanka wśród polskich czytelników, autor koncentruje się na przekładach nowszych (z ostatnich kilku lat), dzięki którym szczególnie wzrosła popularność poety w Polsce. Poszczególne tłumaczenia jego utworów poddaje drobiazgowej analizie, wykazuje tendencje ogólne i cechy charakterystyczne, uwarunkowane m.in. pisarskimi właściwościami tłumaczy. Podkreśla ogromne znaczenie przekładów jako skutecznego środka wzajemnego wzbogacania literatur i umacniania więzów przyjaźni między narodami.

BP/70/112

T.A.

/II/ WŁASOWA M.: Iz istorii i teorii polskoj riealisticzeskoj nowie-
ły wtoroj połowiny XIX w. (k woprosu o tradicijach małego prozai-
czeskogo žanra) /Z historii i teorii polskiej noweli realistycznej dru-
giej połowy XIX w. (z problemów realizmu małych form prozator-
skich)/. "Sowietskoje Sławianowiedienije" 1976 nr 1 s. 62-73.

Autorka omawia mniejsze gatunki epickie w literaturze polskiej drugiej połowy XIX wieku i jednocześnie bada kryteria wyodrębniania gatunku. Analizy prowadzą do wniosku, iż w rozwoju nowelistyki polskiej tego okresu funkcjonowały dwie tradycje krótkiej narracji: ogólnoeuropejska (nowelistyczna) i rodzima, określona przez sposób wypowiedzi właściwy gawędzie.

BP/70/113

T.A.